

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA PTUJ

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: "DOM OF", PTUJ, Prečernova ulica, soba 19. CEK. RACUN: NARODNA BANKA PTUJ 645-90603-3 TELEFON: 143 in 168 — POŠTNI PREDAL: PTUJ

Leto II. — Štev. 22

Izhaja tedensko

Ptuj, 2. septembra 1949

Mesečna naročnina din 14.—

Cenr din 3.—

Pred začetkom novega šolskega leta

Zopet se odpirajo šolska vrata. Duh po protiprašnem olju, po sveže pobeljenih stenah izdaja skrb naših delovnih in skrbnih upraviteljev in ravnateljev ter njihovega pomožnega osebja, ki so vložili ves trud med počitnicami v to, da bi mladina vstopala v veseljem v poslopje, kjer si nabira znanje in nove izkušnje s katerimi bo mogla nadalje graditi socializem.

Telesno in duhovno okrepljena se vrača naša mladina z najrazličnejših delovnih akcij. Vse te akcije so imele en edini cilj: čimprej zgraditi socializem, kar se da najhitreje pripraviti našemu delovnemu človeku boljše življenje. Mnogi so se vrnili z Avtocesto z udarniško značko, nemalo jih je prineslo s seboj diplomu, s katero so bili pohvaljeni za svoje požrtvovalno delo na mladinskih akcijah. Zanimivo je, da so letos odšli na delovne akcije marsikdo že tudi pionirji, ki jih z ničemer ni bilo mogoče odvrniti od tega koraka. V tem se kaže njihova pravilna vzgoja v nove ljudi, ki znajo ceniti delo za skupnost in se otrsajo egoističnih prizadevanj. Mnogi so se letos vključili v delovne brigade pionirjev, ki so obrabli v Savinjski dolini naše zeleno zlato — hmelj. Če si takega pionirčka poprašal, dali se zaveda, kako važno nalogo opravlja s tem, da je prišel daleč od doma obirati hmelj, ki je ponosno odpravil: hmelji bomo prodali drugim državam, za niso pa bomo dobili stroje, na katere čakajo naše novorojene tovarne. Nebatere države, ki pravnijo, da tudi gradijo socializem, nam nočejo več prodajati strojev bomo pa še mi pionirji nudovali svoje sile pri delu in zgradili hmo socializem z lastnimi silami. Vsak pionir je danes prepričan, da gradimo socializem in kar je še važno, on ve, da imamo tudi vse pojole, da ga zgradimo.

Slebotne otroke smo poslali v počitniške kolonije. Pod dobrim pedagoškim vodstvom naših učiteljev in mladincev, zaradi skrbne nege in prehrane naše ljudske oblasti, so se vrnili zagoreli obrazov in ni ga bilo med njimi, ki se ne bi moral pohvaliti, da je pridobil 3 do 4 kg na teži. Letos so se morda bili v počitniški koloniji, drugo leto se bodo pa že vrstili v mladinsko brigado in uračali to, kar jim je letos dajala skupnost.

Kako drugačno je življenje današnjega učenca in dijaka v času počitnic, pa tudi tekom šolskega leta. Kako daleč je danes naš dijak od poniževalnega prosjanja od tarouza do tarouza z značilnim sadom buržoazno-kapitalistične vzgoje: Pauper studiosus sum, peto vtiaticum. Z zastavo na čela koraka počej na delo po širni domovini, jo pomaga obnavljati, graditi, in s tem doprinaša svoj obulub skupnosti.

Sedaj pa naš mladinec zopet odlaga kramp in lopato ter jo zamenjuje s knjigo. Zaveda se, da bo naše ljudstvo tem hitreje gradilo socializem, čim več izobraženih ljudi bo imelo. Dobro pozna Leninove besede: z znanjem oborožen človek je nepremagljiv — ali pa: zrno znanosti zadene bolj ko jekleno.

Polagoma dobivata naš pionir in naš dijak socialističen odnos do učenja. Zavedata se, da je neuspešno kampanjsko učenje. Le malo kje še čuješ dijaka, ki bi izjavil: danes se pa moram učiti, jutri bom vprašan. Tudi učenje je podarjeno razvojnemu zakonu, to se pravi: učenec mora svoje znanje graditi od dneva do dneva, celo od ure do ure, ne pa za zamerjati in ga trpati v glavo le tik pred redovno konferenco, da se mu kar vrta v glavi.

Naš učitelj pa mora vedeti, da je v šoli države, ki gradi socializem, za vedno odhklenal usak verbalizem, da ne more in ne sme gojiti nobenega formalizma marveč, da mora svoj pouk tesno naslanjati na našo življenjsko stvarnost. Odločno je treba dvigniti idejno-politično in vzgojno raven naše šole. Obracunati je treba z usakourstnimi predhodki dokončno in postaviti pouk na znanstveno podlago, ker le tako lahko garantiramo zdravo duhovno rast novega, socialističnega človeka. Mnogi naši učitelji in profesorji so znali svoj pouk postaviti na znanstveno podlago in mu dati popolnoma novo vsebino, nekateri pa še vedno ne morejo doumeti, da imamo za seboj največkratnejši del svoje zgodovine pre-

Osvoobodilna fronta mora pred našim ljudstvom prav tako v jasni luči postaviti objektivne težave našega dela, kakor mora z uro istnostjo prihazati ljudskim množicam vse naše dosedanje uspehe, ki so polno poročila naše pravilne poti in boljše bodočnosti in jim pomagati predosem v tem, da razumejo težave današnjega časa v perspektivi jutrišnjega boljsega dne. Iz nalog OF.

lomnico, s katero smo obračunali s starim in za katero se poraja novo življenje, novi družbeni odnosi, ki nimajo ničesar skupnega s staro vzgojo predkapitalistične Jugoslavije. Vsem mora biti jasno, da se razredna borba različno odraža tudi v naših šolah in sicer v ideološki borbi. Redki so sicer protiljudski elementi, ki se jim je posrečilo zakamufirati svojo protiljudsko dejavnost pri vzgoji naše mladine. Naša ljudska oblast bo morala budno paziti, da take škodljive in saboterje pelletnega plana in graditve socializma čim prej odstrani od tako delikatnega in odgovornega dela, kakor je vzgoja našega mladega rodu. To pa zahteva najno diferenciacijo med učiteljskim kadrom, ki bo dokončno odstranila vse škodljive elemente iz vrst naših poštenih in predanih učiteljev in profesorjev.

S strokovnim in ideološkim poglobljanjem bomo dvignili idejno in vzgojno plat pouka naših učiteljev. Prosuetni delavci se bodo morali z uvo unemo vreči na ideološki in strokovni študij, ki ga je predpisalo ministrstvo za prosveto in ki je za vsakega pedagoškega delavca obvezno. Glavna naloga mladinske organizacije pa je, da se nenehno in vztrajno bori proti kampanjskemu učenju in si tako pridobi pravi socialistični odnos do učenja. Razumljivo je, da imajo ta svoj delež tudi starši, ki morajo tesno sodelovati s šolo, ki je ne smejo prepuščati samo učitelju in učencu. Če bodo pri tem zastavile svoj vpliv in pomoč tudi množične organizacije, je gotovo, da bodo uspehi v novem šolskem letu mnogo boljši kakor so bili v preteklem. Š.K.

Neplačani davčni zaostanki - velika ovira naše graditve

Izkušnje iz prejšnjih let so pokazale, da povzročajo neplačani davčni zaostanki v našem gospodarstvu velik zastoj in težave ne samo ustanovam ljudske oblasti v administraciji, temveč, kar je glavno, tudi v veliki meri neposredno kapitalni graditvi, torej objektom naše petletke, ki bodo v veliki meri vplivali na dvig življenjskega standarda in stanovanjskih stavb, cest, železnic, šol, bolnišnic in drugega, kjer so denarna sredstva prav tako važna in potrebna kot gradbeni material in delovna sila. Težave pa povzročajo tudi davčnim zavezancem samim, ker jih davčni zaostanki zatečejo, ko je prispel že novi davčni predpis, pa še starega niso izpolnili. Tako prihaja v najhujših primerih do nepotrebnih razprav pred sodiščem, ki je poslednja instanca za ureditev obveznosti malomarnih poedincev do družbene skupnosti in graditve v naši državi.

Jasno je, da se takšno stanje ne more nadaljevati. V ptujskem okraju je še precejšnje število davčnih zavezancev, ki svojih davčnih obveznosti niso izpolnili v celoti, nekaj je pa tudi takih, ki jih niso izvršili niti deloma. Da bi se to popravilo, je bila v zadnjem času poverjena krajevnim ljudskim odborom večja samostojnost v pogledu izvajanja davčne politike na vasi. Krajevni ljudski odbori imajo na svojem terenu večjo evidenco, kot jo more imeti Poverjeništvu za finance nad vsem okrajem in bodo po svojih dveh komisijah mogli bolj zasledovati probleme, ki se pojavljajo v zvezi s plačevanjem davkov.

Komisija za vodstvo davčne politike na vasi ima med drugim sledeče naloge: izdelavo operativnega plana izterjave davčnih zaostankov, stalno zasledovanje poteka izterjave skozi vse leto, zbiranje podatkov o davčni zmogljivosti zavezancev, da na masovnih sestankih to'mači situacijo v pogledu izpolnjevanja davčnih obveznosti in opozarja na dobre in slabe primere, da na neuspešnih primerih iz-

Kmetijska obdelovalna zadruga v Gorišnici se utrjuje in razvija

Gorišnica, 26. avg. 1949

Zadružniki vemo, da želi marsikdo vedeti, kako mi v novo ustanovljeno zadrugo sedaj živimo in kako napredujemo v skupnem gospodarstvu. Po občnem zboru v letosnjem maju nas je bilo le malo družin sprejetih v zadrugo, vendar smo vsi skupno začeli ostro borbo za izvršitev gospodarskih nalog, ki smo si jih postavili za prvo leto. Čeprav smo se združili iz treh vasi v novi način življenja, smo kljub temu bili že takrat istih misli v želji, da bi pokazali kmetom-privatnikom, kako se lahko z manj delovne sile napravi mnogo več. Tudi država nam je priskočila na pomoč in nam nudila potrebne stroje, ki smo jih stoustopno izrabili, kot do sedaj še niso bili izrabljeni, ker so jih kmetje le redko ali pa nikdar uporabljali.

Novi način gospodarjenja je v zadrugo prilegal še družni Antona Visenjaka iz Tibolca in Jožeta Klanjca iz Zamušanskega brega, ki sta že kmalu po sprejemu pokazali, da sta voljni vložiti vse svoje sile v izgradnjo socializma.

Težave, ki smo jih že precej premagali, se še precej pojavljajo tu in tam, toda s trdnjo voljo nas vseh bomo tudi te premagali. Tu in tam nam še nekateri kmetje, ki so sicer stopili med prvimi v zadrugo, delajo razne težave. Viktor Brez, nekdanji večji kmet, si do sedaj ni mogel predstavljati, da bi bili vsi zadružniki enaki in da imajo vsi iste pravice in dolžnosti, ker je gledal na

zadrugo s stališča svojega nekdanjega premoženjskega stanja. Pri popisu živine je tudi pozabil vpisati eno kravo, ki jo je dal v rejo in tega ni popravil vse do sedaj, čeprav je od ustanovitve zadruge minilo že nad tri mesece. Zahvaljujoč zavesti zadružnikov pa je bila krava najdena in vključena v zadružni sektor, Brezu in ostalim godnjajem pa dokazano, da je kontrola zadružnikov dosledna.

Za razvoj in razširitev zadružnega sektorja v območju naše zadruge skrbimo vsi, ker vidimo, da se naši življenjski pogoji zboljšujejo z vsakim dnem. Vemo, da so okoliški kmetje, kakor tudi kmetje iz Gorišnice precej pomagali ostanom vaskih vršičkov pri razbijanju nove zadruge z različnimi parolami, kar se jim pa ni posrečilo, ker so zadrugo ustanovili po večini taki delovni ljudje, ki so leta in leta morali hlapčevati vaškim bogatašem, ki so z žulji delovnih ljudi omogočali sebi boljše življenje. Edean tak h je bil tudi Geč, ki se je s svojim znanjem vrnil v zadrugo in nameraval s svojo prebrieanostjo zavrti hitri razvoj zadruge. Toda zadružniki smo to hitro opazili in ga kot škodljivca odstranili.

Poedini kmetje bi hoteli vstopiti v zadrugo tudi zaradi tega, da bi s svojim vplivom do nekaterih zadružnikov obdržali svoje izgubljene beneficije in s tem zopet izkoriščal malega človeka, kot so tega bili vajeni. Tudi taki slučajji so se dogajali v naši zadrugi v začetku skupnega gospodarjenja. Primer z Gečom, ki si je hotel pridobiti pri zadružnikih ugled s tem, da je dajal strokovna navodila, na drugi strani pa kritiziral zadružnike, ki niso nič vložili v zadrugo in s pohvalo bivših večjih kmetov, ki pa doslej v zadrugi z delom niso toliko prispevali kot bi mogli, je dokaz za to. Pri zadružnikih, ki so bili večji kmetje, je opaziti, da se še niso zviševali v skupnem gospodarstvu, čeprav že uživajo plodove skupnega dela zadrugarjev.

Redne zbere zadružnikov obiskujemo vsi redno ter na njih rešujemo razna gospodarska vprašanja in predlagamo upravnemu odboru razne izboljšave dela. Prav v tem se vidi naprednost zadružnega gospodarstva. Največkrat pa že pri dnevnem delu rešujemo ali pripravljamo razne predloge, ki jih potem na zboru zadružnikov skupno sprejememo in izvedemo. Na sestankih dajeta svoje predloge in poglede dela tudi upravni in nadzorni odbor ter iznašata kritiko in samokritiko pred vsemi zadružniki. Iz početka smo na to gledali malo bolj postrani, ko po smo uvideli, da brez tega ni mogoče reševati raznih gospodar-

skih nalog, smo tudi sami začeli v tem sodelovati.

Naše zadružno življenje je že dobilo svoj polet, ker stremimo za tem, da bi postali res ljudje socialističnega kova in da bi prispevali skupnosti čim več, ker bomo le na ta način dostojno zastopali socialistični sektor, ki ga bomo razširili po vsem ptujskem okraju. Našim sestankom prisostvujejo včasih tudi kmetje-privatniki, ki pa še ne pojmujejo cilja sestankov. Vsem, ki se še niso odločili, da bi postali člani naše zadruge, pa priporočamo, da se za to čim prej odločijo, ker bodo na ta način zamenjali svoje dosedanje individualno gospodarjenje z boljšim življenjem svojih družin in sebe in bodo prispevali k boljšemu življenju nas vseh.

Z razvojem zadruge v Gorišnici se je pokazalo, da sicer še ni vse na svojem mestu kakor bi moralo biti, ker se vsi skupaj učimo novega načina gospodarstva, kar je posebno prišlo do izraza pri bivših malih kmetih, ki niso bili navajeni gospodarstva večjega obsega. Vidimo pa, da so naši voditelji svojo skrb posvetili skupnosti, medtem ko veliki kmetje še kolebajo in spremljajo naš razvoj brez napredne perspektive.

Omahljivcem, ki stoje še ob strani, lahko povemo, da smo se trdno postavili na noge in da smo sposobni nadaljevati z razširjenjem zadruge v našem kraju. Gospodarska poslopja, ki so jih lastniki zanemarjali, smo že popravili in že služijo lepemu številu zadružne živine. Vsak dan skrbimo za to, da oddamo čim več mleka za otroke in starce, ki so potrebni mlečne hrane. V tem pogledu lahko vprašamo kmete v Gorišnici, kdo po številu molznih krav oddaja več mleka, zadruga ali privatniki, ki ga nekateri v tem letu še niso oddali niti litra, čeprav ga imajo dovolj in ga rajši dajejo svojim sviniam, kot pa, da bi ga dali tistim, ki ga nujno potrebujejo.

Zadružniki smo trdno prepričani, da bodo vsi tisti, ki v območju naše zadruge še širijo razne parole, prišli enkrat trkat na vrata zadruge s prošnjo, da bi jih sprejeli v zadrugo. Toda takrat bo veljalo naše geslo: »Kdor je prvi vstopil in postal pošten zadružnik, naj nadaljuje z razširjanjem zadružništva!«

Ker se pri nas s hitrim razvojem menja tudi življenje, nameravamo še večkrat poročati, kako živimo in gospodarimo po novem socialističnem načinu. Upamo, da nas bodo v kratkem seznanili s svojimi uspehi in težavami tudi zadružniki ostalih zadrug v okraju, ker bomo na ta način izmenjali izkušnje v našem velikem delu. P. A.

Kaj je pokazal popis potrošnikov zajamčene preskrbe v ptujskem okraju

V preteklih dneh je Poverjeništvu za trgovino in preskrbo pri OLO v Ptujju končalo v revizijo popisa potrošnikov zajamčene preskrbe.

Popis je imel poleg namena ugotovitve res pravega števila potrošnikov v svrhu planiranja potrebnih količin predmetov zajamčene preskrbe tudi druge važne namene. Revizija potrošnikov je bila sicer že večkrat izvedena, pa zaradi oportunističnega stališča mnogih KLO r.f. bila nikdar uspešna. Poslednji popis in revizija sta torej imela še namen, da v zvezi z borbo za vključitev vse rezervne delovne sile v delovni proces izloči iz zajamčene preskrbe ljudi, ki niso vključeni v socialistični delovni proces, ki pa črpajo državni sklad predmetov zajamčene preskrbe ter da na drugi strani zajame vse resnične upravičence, ki do sedaj niso bili v zajamčeni preskrbi.

Ob pregledu revidiranih seznamov potrošnikov je možno ugotoviti, da vlada v nekaterih krajevnih odborih do trenutno najvažnejših gospodarsko-političnih problemov popolnoma oportunistično stališče, ker so vprašanje vključitve rezervne delovne sile v delovni proces v socialističnem sektorju potom pravilnega vodenja politike v pogledu zajamčene preskrbe popolnoma zanemarili ter da jih ni vodila skrb čuvanja socialističnih fondov oskrbovanja.

V seznamu KLO Hajdina, katerega funkcionarji so najhbolj jadjikovali o neusmiljenosti ljudske oblasti v pogledu delitve živilskih nakaznic, je črtanih 23 dosedajnih upravičencev, iz seznamu KLO Stoperc 25, Sodince 16, Markovc 17,

Starš 49, Leskovca 25, Gradišč 22. Slatična 19, Skorišnjačka 37 itd.

Imamo primere, da je KLO izdal živilske nakaznice ljudem, ki so zaposleni daleč izven okraja in ki gotovo v kraju svojega bivanja tudi prejemajo živilske nakaznice. Tak je KLO Janeževci, ki je izdal živilske nakaznice Salamun Ivanu, ki je zaposlen na republiški poslovni zvezi v Ljubljani. KLO Biš je izdal živilske nakaznice enemu zidarju in enemu tesarju, ki sta bila pred meseci zaposlena v Mariboru, pozneje pa baje pri »Mlekoprometu« v Ptujju, katerega uprava pa za to ni vedela. V vsem okraju je prejemalo živilske nakaznice 1042 ljudi, ki bivajo in delajo v drugih okrajih Slovenije, nekateri celo v drugih republikah. Jasno je, da so to primeri neupravičenega izdajanja živilskih nakaznic ter da je to razspanje državnega sklada živil in ostalih predmetov zajamčene preskrbe.

Ob izvršeni reviziji upravičencev zajamčene preskrbe bodo delovni ljudje razumeli nien smoter in pomen. Ne bodo se čudili, če gotovi ljudje ne bodo več dobivali živilskih in industrijskih nakaznic, ker vedo, da do tega brez vključitve v socialistični delovni proces niso upravičeni zahtevati.

Najpoveč električne energije se rabi v predpoldanskih urah, zato ne kuhaj in likaj v tem času.

Zaradi udobnosti ali malomarnosti potrošnikov elektr. energije bi moralo prenehati z delom v industriji nekaj 100 ljudi.